

RACÓ INFANTIL

FALLA RAMÓN Y CAJAL

The image shows a restaurant logo for 'CASA DIEGO' set against a background of horizontal wooden slats. On the left side, there is a lush green plant with large, dark leaves and some lighter-colored foliage. In the bottom right corner, a white plastic chair with a circular backrest and a glass on a table are partially visible. The text is centered and reads 'CASA DIEGO' in a large, white, serif font, followed by 'RESTAURANT' in a smaller, white, sans-serif font. Below the text is a decorative horizontal line of nine dots, with the fifth dot from the left being larger than the others.

CASA DIEGO

RESTAURANT

Av. Jaume I El Conqueridor, 74
46192 Montserrat. València
Telèfon 962 999 423
www.restaurantecasadiego.es

A stylized illustration of a falla basket, rendered in light yellow lines, with a cluster of purple grapes on the left side. The basket is positioned behind the text.

**Falla Ramón
i Cajal
2025**

Benvinguts al Racó Infantil

Estimats amics/amigues, un any més vos tornem a donar la benvinguda a este Eraconet del nostre llibret dedicat als més menuts de la casa, i amb ell volem que vos 'acostumeu a llegir i valorar uns dels elements més diferencials de la nostra festa de les falles, i a més puguem fomentar la lectura com una porta oberta a la imaginació i al coneixement.

Llegir és somiar despert, viure mil aventures i descobrir mons infinits sense moure's del lloc, i per això ens encanta cuidar i potenciar este espai ple de màgia i aprenentatge. Enguany, este llibret és encara més especial, ja que, Belen, una de les xiquetes que, any rere any, ha gaudit llegint i jugant amb nosaltres, s'ha convertit en l'autora principal d'esta història. Amb la seua passió per la lectura i la seua creativitat, ens ha regalat un viatge únic a través de les pàgines que teniu a les mans.

En estes pàgines descobrireu com la màgia de les paraules ens transporta a mons llunyans, ens fa viure aventures increïbles i ens permet somiar sense límits. Llegir no és només un passatemps, és una finestra oberta a l'aprenentatge, la diversió i l'emoció, i com eix principal de moltes de les nostres activitats d'enguany ens traslladarem a la ciutat de Lectoris, una ciutat on els llibres són tresors i la lectura, la clau que obri les portes de la imaginació.

En tot conte sempre hi ha uns protagonistes principals, i en esta història i a la nostra comissió enguany son Emma i Vicent, els nostres màxims representants infantils. Amb ells, coneixerem també tots els xiquets i xiquetes de la nostra comissió, autèntics protagonistes d'esta aventura literària, que amb la seua il·lusió i entusiasme fan créixer la flama de la cultura fallera i la passió pels llibres.

Però no tot serà només llegir! També hi haurà un espai dedicat a jugar i aprendre, on la lectura ens portarà a resoldre enigmes, descobrir curiositats i posar a prova la nostra imaginació. Perquè un llibre és molt més que tinta i paper: és un univers viu que espera ser explorat.

Així que, obriu les pàgines d'este llibret, deixeu-vos portar i gaudiu d'esta experiència única. Esperem que este llibret siga del vostre gust i que, en cada full, trobeu la màgia que la lectura ens regala.

A finals del mes d'abril de l'any 2024, en acabar un berenar al casal El Masclet, on Emma i Vicent havien sigut proclamats Fallera Major Infantil i President Infantil per a les falles de l'any 2025, els dos menuts van decidir anar a contar-los la bona noticia a uns amiguets que vivien a la part alta de Torrent.

De sobte, al passar la Font de les Granotes, es trobaren unes casetes en mig del passeig.

-Vols que anem a vore que es això Emma?- digué Vicent.

-Val, tinc curiositat- va respondre Emma.

Quan s'acostaren varen descobrir un món de llibres de diferents gèneres, colors i tamanys que convidaven els visitants llegir-los.

-Per què hi ha tants llibres?- va preguntar Emma a la dona de la caseta.

-És la fira del llibre- li va contestar.

-I això per què?- va preguntar Vicent.

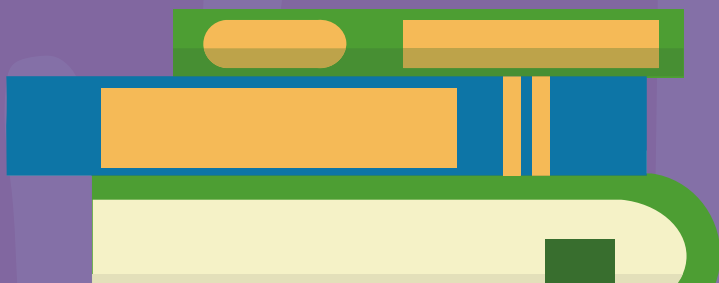
-Perquè hui és Sant Jordi, i es celebra el dia del llibre. Conta la llegenda que molts anys arrere hi havia un drac que no feia més que molestar al poble causant estralls en la població. Com a solució els habitants varen decidir que sacrificarien a una persona aleatòria del poble com a ofrena per a que el drac parara. Li va tocar a la filla del rei, i quan el drac estava a punt de menjar-se-la, va aparèixer un valent cavaller que li va clavar un llança al drac per salvar-la. La sang que li va eixir es va convertir en un roser de roses roges. Per això, el dia del llibre es regala un llibre i una rosa a les persones que més vols.

Tant Emma com Vicent es van quedar fascinats amb la historia que la dona els havia contat. Agraïts es van acomiadar de la dona i van seguir buscant més històries fascinants que s'amagaven a l'interior dels llibre.

Unes casetes més endavant, un llibre amb un drac gegant pareixia cridar-los l'atenció, i els dos varen intentar agarrar-lo a la vegada sens adonar-se.

-Mira Emma, aquest llibre té un drac amb una princesa com la historia que ens ha contat la dona- digué Vicent.

El venedor d'aquesta caseta es va fixar en Emma i Vicent, i en com miraven els dos el llibre, i mentre els contava que el llibre que estaven veient era una nova versió de l'antiga història de Sant Jordi, va iniciar una divertida conversa amb els dos menuts, preguntant-los pels seus gustos o aficions perquè hi ha llibres per a tots els gustos i un dels elements principals per a elegir un llibre és conèixer-nos i saber el que estem buscant.

Emma Requena García

Fallera Major Infantil 2025

Xiquets i xiquetes,

És un honor per a mi, com a Fallera Major Infantil de la nostra Falla, dirigir-vos estes paraules des del nostre llibret.

En este moment tan especial, vull donar la benvinguda a totes i a tots, a les nostres volgudes Falles, una celebració que ens uneix i ens ompli d'alegria, color i tradició.

D'ací a no res, els nostres carrers s'ompliran de ninots, pólvora i música, el casal per uns dies serà la nostra casa i compartirem rialles amb amics, jocs i diversió.

Enguany està sent un viatge increïble, ple de somriures, aprenentatges i, sobretot, de moments compartits amb cada u de vosaltres, però de manera especial amb Nuria i Vicent. A ells vull agrair que hagen fet d'enguany una experiència inoblidable. Cada abraç i cada moment compartit són tresors que guardaré en el meu cor. Junts hem creat records que perduraran per a sempre. Estes Falles ens deixaran moments únics i irrepetibles. Vos desitge que, somiem junts, perquè les Falles 2025 s'han escrit pensant en nosaltres.

Gràcies als que cada dia treballen per la festa, per la nostra Falla, les nostres il·lusions i els nostres somnis. Gràcies a la meua família per donar-me este regal que tant feliç em fa i que m'ompli de tant orgull.

Vull convidar a totes i a tots a disfrutar de cada acte, a pegar-li la volta a la nostra Falleta, a despertar amb pólvora i xocolate, a lluir la nostra indumentària al trasllat i l'ofrena, a escoltar les mascletades que ompliran el cel del nostre barri, a ballar al ritme de la banda de música, a ressorgir de les cendres, a compartir l'amistat i la germanor que ens caracteritza.

La Festa ja és nostra! La Festa ja està al carrer!
Visca la Falla Ramón y Cajal i visquen les Falles!

Amb molt d'afecte, la vostra Fallera Major Infantil 2025.

Vicent Ibañez Moragon

President Infantil 2025

Volguts fallerets i falleretes de la meua volguda falla de L'Ermita,

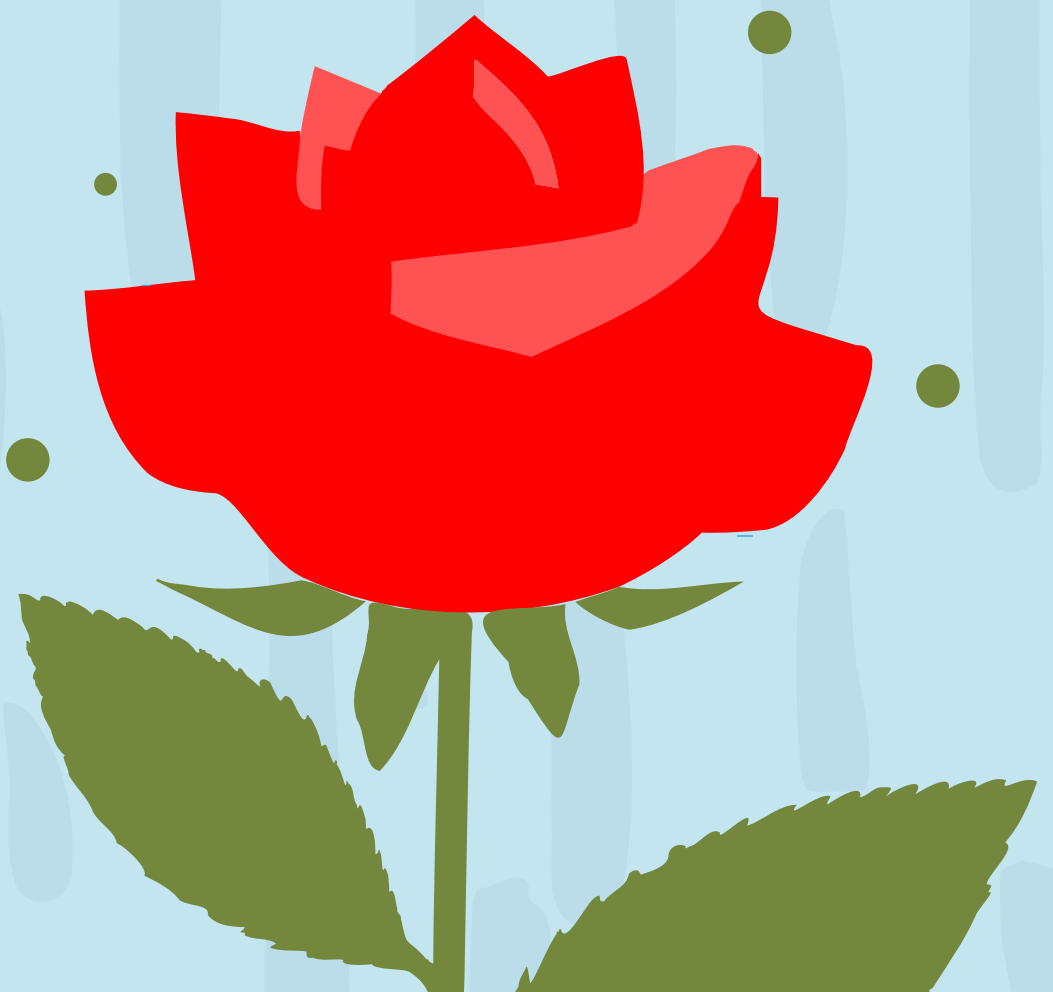
Per fi arriben els dies més especials de l'any, les nostres Falles! Enguany, més que mai, desitge que arriben els dies de casal, de tirar petards amb els amics, de desdejunis i berenars i actes que segur que són molt especials.

Escriure en el llibret com a president infantil és un privilegi i agraïsc des d'ací l'oportunitat. Estes falles, Núria, Emma i jo som els afortunats de representar a la comissió junt als nostres presis i no puc estar més content dels meus companys d'exercici. Esperem que compartiu amb nosaltres tots els moments especials que la comissió està preparant amb tant d'esforç i il·lusió.

Vos esperem al casal!

Una abraçada del vostre president,
Vicent Ibáñez i Moragón

En acabar de parlar amb ells, el simpàtic llibrer els va a tornar a recordar unes paraules que els havia dit la dona de la caseta anterior "per això el dia del llibre es regala un llibre i una rosa a les persones que més vols".

En tornar a escoltar eixes paraules, Emma li va proposar a Vicent- ei! I per què no comprem est llibre com a senyal de la nostra amistat?

A Vicent li va semblar una molt bona idea, i comprant un parell d'exemplar van tornar feliços cap al casal. Quan arribaren, ensenyaren el llibre als seus pares, i varen anar corrent a contar-los la historia a Anna i José, els seus germans menors, que els van demanar que començaren a llegir-ho.

Tots es van asseure en cercle mentre que Vicent començà a llegir.

"Era una vegada, a un país molt llunyà, en un castell gegant, vivia una preciosa princesa, de cabells grocs, ulls blaus i un somriure gegant. Era una xiqueta molt somiadora i valenta. Li agradava molt la música, sobretot si la podia ballar"

-Eixa xiqueta podria ser jo- va dir Emma.

Vicent afirmà amb el cap i continuà llegint.

"El seu millor amic, era un príncep de cabells castanys, bonic, molt respectuós, enginyós i esportista"

-Veges! I jo m'assemble a ell.

"Els dos amics eren molt arriscats i els encantava anar d'aventures i superar qualssevol tipus de repte. Un dia solejat decidiren anar d'excursió a la muntanya.

-Anem per ací- va dir la princesa - que per este camí no hem anat mai, a vore que descobrim.

-D'acord- contestà el príncep.

Era primavera i el bosc estava ple de flors. Ells dos es paraven a cada poc per observar tots els tipus de flors i endevinar pel color, la forma, o les fulles de quina flor es tractava.

El temps passà volant i va caure la nit. Així doncs, el que hi havia sigut un dia de sol, es va convertir en una nit gelada i plujosa.

Encara que cap dels dos s'espantava fàcilment, pensaren que buscar un refugi seria la millor idea.

Després d'una estona caminant s'adonaren que no era el camí per on havien vingut, però trobaren una casa on poder refugiar-se i passar la nit. La casa semblava abandonada i tenebrosa; no els transmetia molta confiança i seguretat encara que no tenien cap altra opció.

-Vaig a tocar a vore si hi ha algú- digué la princesa decidida. Colpejà la porta sense rebre cap resposta, però el príncep s'adonà que la porta estava un poc oberta i amb valentia decidiren entrar. Observaren que no hi havia ningú, aleshores acordaren que es quedarien a passar la nit. Quan els seus ulls ja s'havien acostumat a la foscor, començaren a investigar la casa.

-Ai, que mal m'he fet!- va dir la princesa quan es va donar un colp amb un escaló. -Crec que has trobat les escales, pugem a vore on ens porta!- contestà ell. De sobte, un soroll ben fort va fer que els dos amics donaren un bot mentre pujaven. -Que ha sigut això?- digueren els dos a la vegada.

I una tenebrosa veu els digué- vingueu, vingueu, entreu a aquesta habitació. A l'instant d'entrar, varen quedar tancats, no podien eixir. -Ajuda! Qui eres?- esclatà la princesa. -I per què no podem eixir?- preguntà el príncep.

- Sóc el monstre que habita en aquesta casa. Si voleu fugir tindreu que superar unes proves. Perquè heu entrat al meu territori, la meua casa, i no aneu a eixir tan fàcilment. Prepareu-vos perquè les proves no són gens fàcils.

Era un monstre de color verd amb una boca gegant i uns ulls que cridaven molt l'atenció.

-Nosaltres som molts valents i aventurers, no hi ha cap prova que se'ns resistisca-afirmà la princesa.

-Doncs no es parle més. Llegir és un privilegi del que molts podem gaudir, però no molta gent l'aprofita. Llegint podem endinsar-nos en meravellosos mons de fantasia, viure extraordinàries aventures, desxifrar misteris indescriptibles, conèixer històries d'amor o de por. Aleshores per a poder eixir d'aquesta habitació heu de trobar la resposta a les següents endevinalles. Aixina podré comprovar el vostre interès per la lectura. Aneu espai que si no les encerteu, les conseqüències seran terrorífiques.

Primera endevinalla: el protagonista d'aquestos llibres és un xic jove que porta ulleres, es BOSBO

Segona endevinalla: el protagonista és un superheroi creat per dos amics que van junts a l'escola i en el seu temps lliure escriuen i dibuixen còmics. El personatge es caracteritza per vestir en roba interior i dur capa.

-No ho tinc molt clar, però pot ser Superman, perquè ell dú uns calçotets damunt del vestit- va dir la princesa dubtosa.

-A mi no se m'ocurrix cap altre superheroi amb calçotets i capa- contestà ell- Se la juguem?

-No tenim altra opció. La nostra resposta és Superman.

-Heu fallat l'endevinalla, la resposta correcta era El capità Calçotets.

Els dos començaren a tremolar de por perquè sabien que els quedava poc marge d'error. Havien de respondre correctament l'última o no eixirien d'allí.

-Vos queda una endevinalla més i vos trobe nerviosos. Serà això conseqüència de no haver encertat l'última? O que vos queda una endevinalla i heu d'encertar-la perquè si no alguna cosa terrorífica passarà? Siga el que siga anem a per la tercera.

Tercera endevinalla: Este protagonista és un xiquet amb un grup d'amics, que juguen en un equip de futbol al seu poble. Un poble en el què mai ha passat res estrany, però durant diferents partits passen coses estranyes, i comencen una busca de pistes per trobar què és el que està ocorrent al seu poble. ¿Quins llibres són?

-Estic dubtant entre alguns llibres- contestà ella.

-Ens pots donar una altra pista, per favor?-preguntà el príncep.

-Està bé, sols perquè a pesar de que haveu fallat una pregunta, esteu demostrant que sí que sabeu de llibres i que llegiu a sovint. Molt atents, els protagonistes principals són un xic, al que li criden amb un sobrenom; i una xica, que sempre recorda que el seu nom porta hac- explicà el monstre.

-Clar, ja ho tinc!- contestà la princesa- els llibres són Los futbolísimos, perquè el monstre ens a parla de Paco, que li diuen "Paquete", perquè no jugava molt bé al futbol, i de Helena, que sempre recordava que el seu nom era Helena amb hac. Ho sé perquè a mi m'agrada molt el futbol, i per això m'he llegit tots els seus llibres.

El príncep i la princesa baixaren les escales, i quan anaren a obrir la porta per eixir de la casa comprovaren que la porta no es podia obrir.

-Monstre, la porta està tancada, no podem eixir- li digué la princesa.

-Aja! Ja vos heu adonat. Com vos he dit abans, heu entrat al meu territori molt fàcilment, però eixir serà més complicat. Ja heu superat una prova per fugir de l'habitació. Ara per poder eixir de la casa, heu de fer una altra prova. He comprovat que teniu saber sobre llibres. La lectura és molt important per a la vida, i a més activa la nostra imaginació, a la vegada que potencia les nostres capacitats intel·lectuals. Però no sols es poden llegir els llibres, per això, per poder eixir heu de llegir aquesta partitura i muntar una coreografia de ball. Quan el monstre els va donar la partitura, la princesa va dir- jo he donat classes de música i solfeig, no em serà gens difícil.

La princesa llegia concentrada la partitura al mateix temps que taral·larejava la cançó.

-Jo conec eixa cançó, no et preocupes pels passos. Y tu tan sols mira'm i fes el mateix que jo.

En un tres i no res havien muntat un ball molt divertit. I després d'assetjar-lo unes quantes voltes, li comunicaren al monstre que ja estaven preparats.

El monstre quedà sorprès per l'actuació i els va donar el vistiplau, encara que no els deixà anar-se'n sens que escoltaren un consell.

-Sí xics, ja podeu anar-se'n, però escolteu el meu consell, no entreu a llocs que no conegueu. La veritat, malgrat que m'heu molestat, he gaudit comprovant quantes coses sabeu sobre les arts. No deixeu de llegir mai, i no corregueu tant de perill en les vostres aventures.

Adéu, i no oblideu que llegir llibres és el millor passatemps en el què podeu ocupar el vostre temps lliure. Que tinga-ho, molt bon retorn casa.

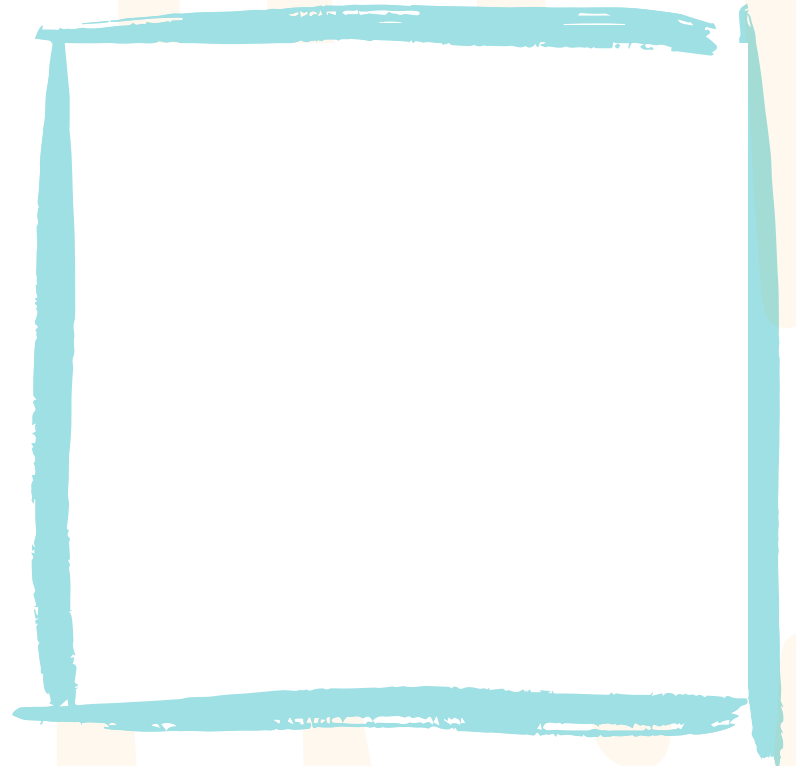
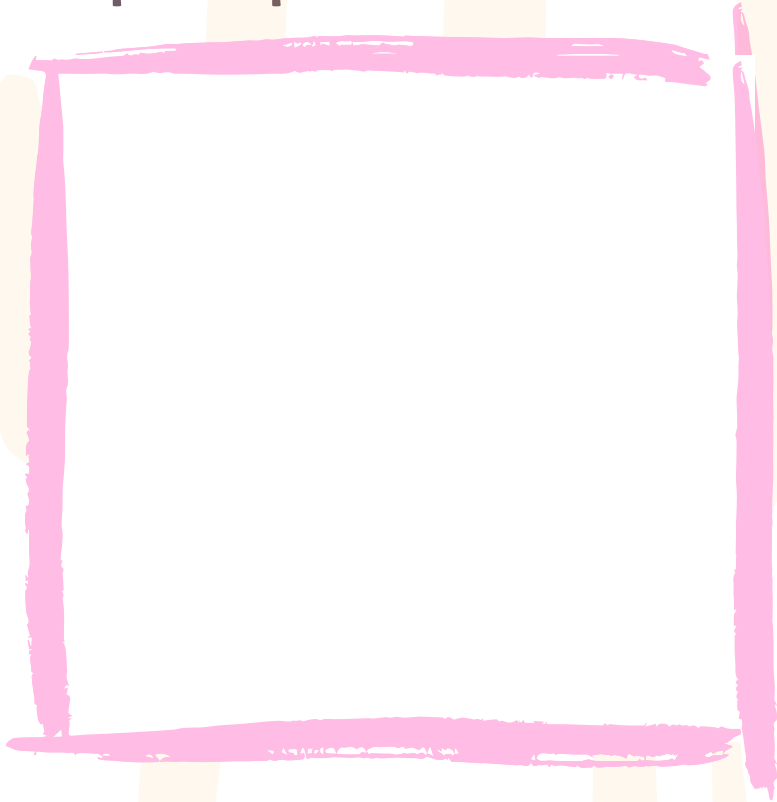

Endevina, dibuixa i colorea

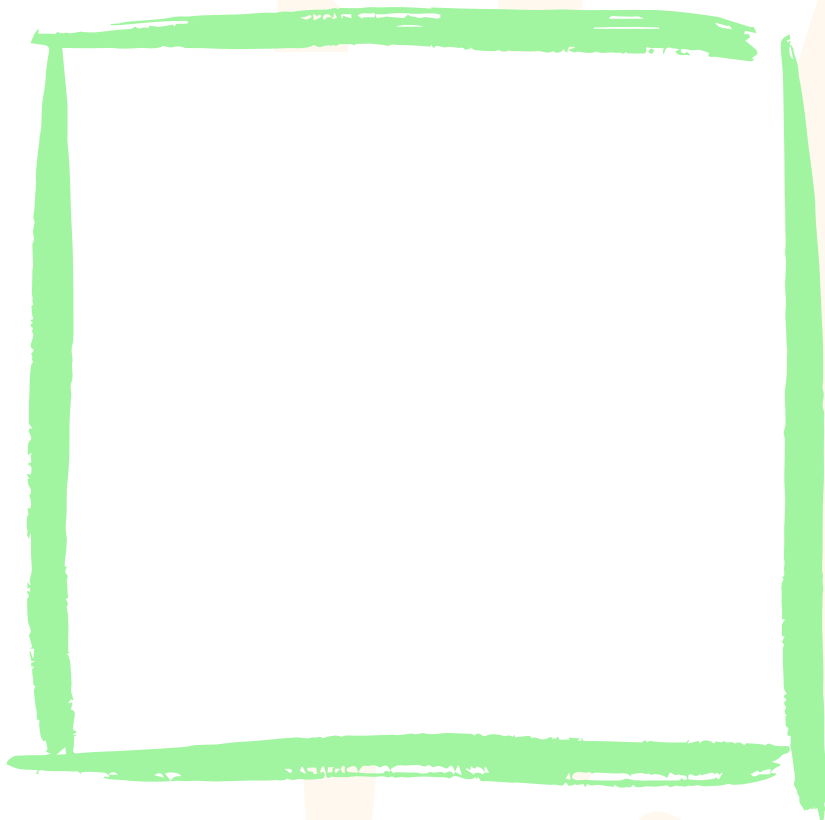
Endevina i dibuixa el conte que descobreixes

“Apareix a mitjanit,
amb sabates de cristall,
perd la sabata corrent,
i el príncep la vol trobar.”

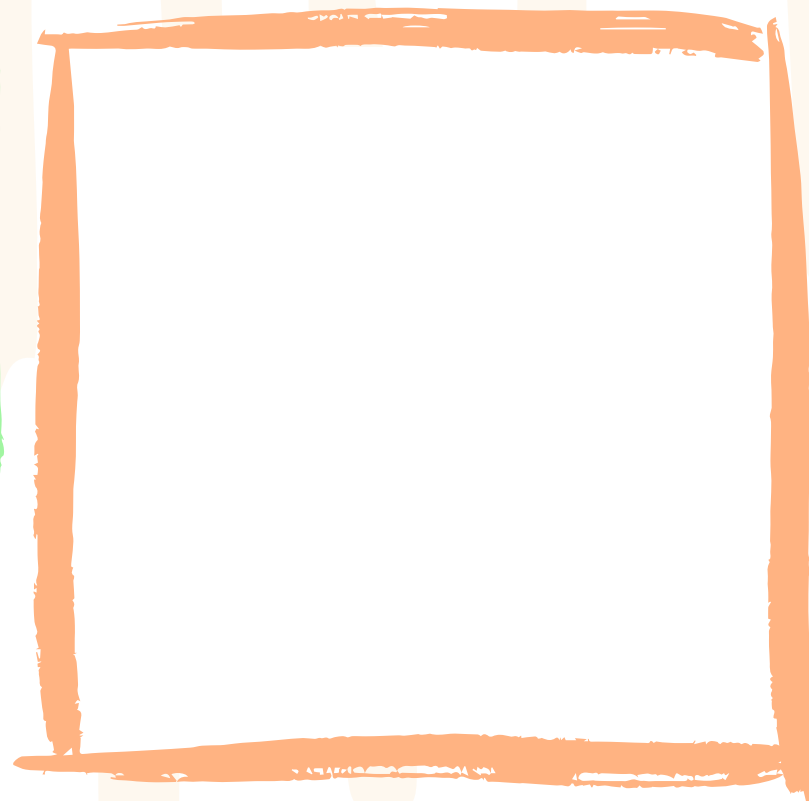
“Amb una caputxa roja
pel bosc ha d’anar,
porta un cistell a l’àvia,
però algú la vol enganyar.”

**“Un nas molt llarg, un cor ben gran,
si diu mentides, més li creixerà.”**

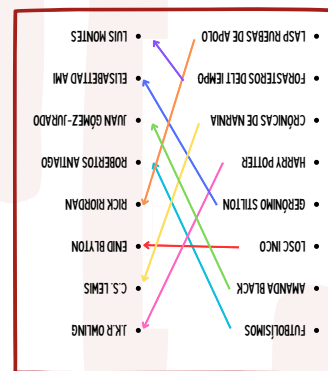
**“Tres germanets en una caseta,
un amb palla, un amb fusta, un
amb rajola ben feta.
Però un llop bufador,
tot ho vol tombar!”**

Qui ha escrit què?

Mira, llegeix i uneix. Utilitza diferents colors

- FUTBOLÍSIMOS
- AMANDA BLACK
- LOS CINCO
- GERÓNIMO STILTON
- HARRY POTTER
- CRÓNICAS DE NARNIA
- FORASTEROS DEL TIEMPO
- LAS PRUEBAS DE APOLO
- J.K. ROWLING
- C.S. LEWIS
- ENID BLYTON
- RICK RIORDAN
- ROBERTO SANTIAGO
- JUAN GÓMEZ-JURADO
- ELISABETTA DAMI
- LUIS MONTES

solució

Sopa de lletres

Troba els títols de les novel·les dins de la sopa de lletres.

- Cinco
- Amanda Black
- Futbolísimos
- Diario de Greg
- Gerónimo Stilton
- Harry Potter
- Empíreo

F	E	S	C	R	I	P	T	I	V	O	A	I	T	C	I
E	U	I	O	F	N	A	O	P	O	L	T	L	G	I	N
A	B	T	T	R	F	L	C	C	R	E	C	S	P	N	S
M	D	I	B	L	O	G	A	D	O	M	C	T	O	C	T
A	G	E	R	O	N	I	M	O	S	T	I	L	T	O	N
N	O	M	S	S	L	E	P	I	E	R	U	S	T	A	U
D	N	P	R	R	D	I	A	R	I	O	G	R	E	G	C
A	L	I	A	L	T	L	S	E	N	N	I	T	C	I	T
B	T	R	I	C	I	E	N	I	Í	F	I	I	O	V	I
L	I	E	L	A	V	E	C	I	M	I	T	L	L	I	V
A	E	O	X	H	A	R	R	Y	P	O	T	T	E	R	O
C	I	C	Y	D	A	N	T	E	C	U	S	O	E	I	V
K	R	G	U	M	E	N	T	A	T	I	V	N	I	C	O

O	C	I	N	A	V	I	A	T	N	E	M	U	G	K	
V	I	O	E	S	U	C	T	E	N	A	D	Y	C	I	C
O	R	E	O	T	P	O	V	A	R	H	X	O	E	A	V
V	I	L	L	I	M	I	C	A	V	E	L	A	L	T	L
I	R	I	C	I	E	N	I	Í	F	I	I	O	V	I	B
I	T	L	S	E	N	N	I	T	C	I	T	A	L	I	A
C	G	O	I	O	G	R	E	D	I	A	R	R	Y	P	O
U	A	S	L	E	P	I	E	R	U	S	T	A	U	N	O
N	O	N	I	M	O	S	T	I	L	T	O	N	A	G	E
T	O	C	T	O	M	S	S	L	E	P	I	E	R	U	S
S	P	N	S	A	E	R	O	N	I	M	O	S	T	I	L
I	N	G	I	O	F	N	A	O	P	O	L	T	L	G	I
I	C	I	C	Y	D	A	N	T	E	C	U	S	O	E	I

solució

-Emma aquest llibre m'està encantant, està ple d'aventures i emocions- va dir Vicent.

-A mi també! Continua llegint que vull saber què passa ara, m'he quedat amb la intriga de saber si troben el camí a casa!- contestà Emma amb molta inquietud.

"-Mare meua, quina nit. Quantes emocions hem viscut!- va dir el príncep mentre eixien de la casa i observaven que el sol ja aguaitava per poder orientar-se.

-Ja veus, però amb l'excel·lent treball que fem junts, tot és possible- li conestà ella.

La princesa es va sorprendre quan va vore un llac gegant, i va recordar que este donava la volta sencera al bosc. Aleshores. li va dir al seu amic

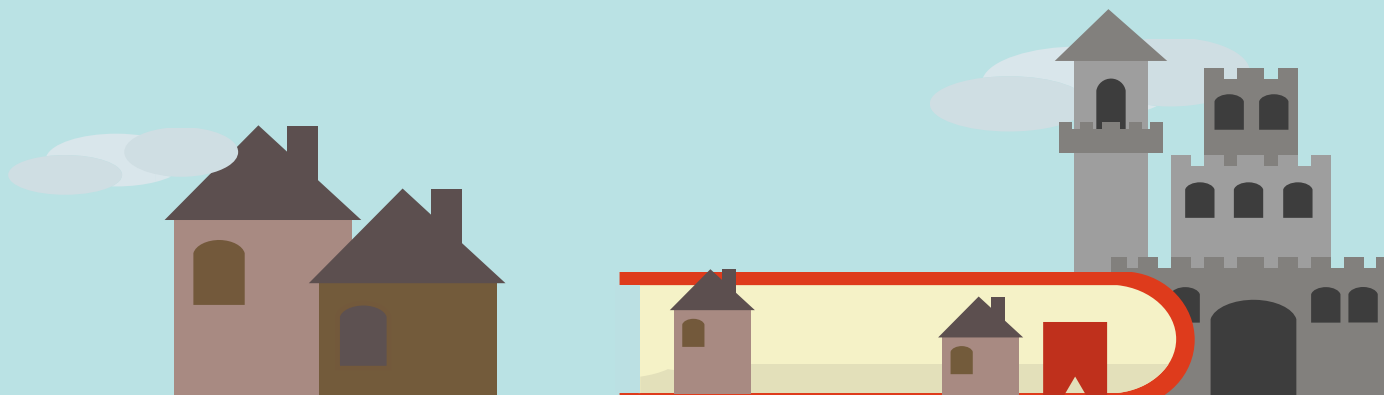
- Este llac donava la volta al bosc, doncs si ho creuem amb eixes canoes arribarem a l'altra part del bosc i trobarem el camí correcte!

-Que bona idea has tingut. Pugem a les canoes i creuem el llac- digué ell.

Anaren corrent a la vora del llac per agafar les canoes que la princesa havia vist, i amb elles s'endinsaren en ell.

-Jo ja he anat en una canoa pareguda alguna volta, i el més important és anar els dos a l'hora. Crec que ho anem a fer de meravella- explicà el príncep.

Començaren a remar, i semblava que tot anava molt bé, anaven molt sincronitzats i a un bon ritme. El fet de passar tota la nit intentant resoldre endevinalles havia menejat en ells la necessitat de contar-se els llibres que havien llegit: els que més els havien agradat, els que els obligaven a llegir al col·legi i no els havien agradat, fins i tot els que contaven els seus pares.

Però de sobte l'aigua del llac començà a menejar-se. No li van donar molta importància ja que el príncep li estava explicant a la princesa amb molta il·lusion l'últim llibre que s'havia llegit. Eixa il·lusion se'n va anar de colp quan un monstre va eixir del més fons del llac.

Els es van espantar, perquè no, no era el mateix monstre. Este era un monstre roig, amb unes dents molt esmolades i uns ulls que donaven molta por.

-Per què hi han tants monstres en aquest bosc?- va preguntà la princesa.

-Jo no soc qualsevol monstre- contestà- soc el monstre que habita en aquest llac, i no hi ha res que suposte menys que el fet de que la gent parle de llibres. Llegir no serveix per a res, deixeu-vos de ximpleries.

-Quin monstre més roí!- esclatà ella- llegir és essencial per a la vida, és una cosa molt útil. A més hem conegut a un altre monstre, que també era antipàtic com tu, bé no tant. Perquè ell, malgrat que ens hem colat a sa casa, ens ha deixat eixir perquè hem fet proves sobre la lectura i les hem superat.

-Doncs em pareix molt bé, però com ara esteu al meu territori heu de fer el que jo vos diga. No aneu a llegir mai més, i quan passeu per ací no vull escoltar res relacionat amb la lectura. Mireu que us ho pose fàcil- digué el monstre un poc enfadat.

-Res va a llevar-nos el plaer de la lectura, i menys un monstre.

-Princesa rema ràpid i eixim ja del llac.

La princesa i el príncep començaren a remar molt ràpid, i sens parlar molt.

-Menys mal que ja hem arribat a l'altra part- va dir el príncep quan arribaren.

-Si! Però no t'entretengues i camina ràpid- replicà la princesa amb la respiració accelerada per la situació.

Quan havien perdut de vista al llac, es van asseure en unes pedres a descansar i recuperar-se un poc.

-Que mal ho he passat- va dir el príncep- hauríem de fer alguna cosa per tal de que el monstre del llac canviara d'opinió respecte a la lectura, no et pareix?

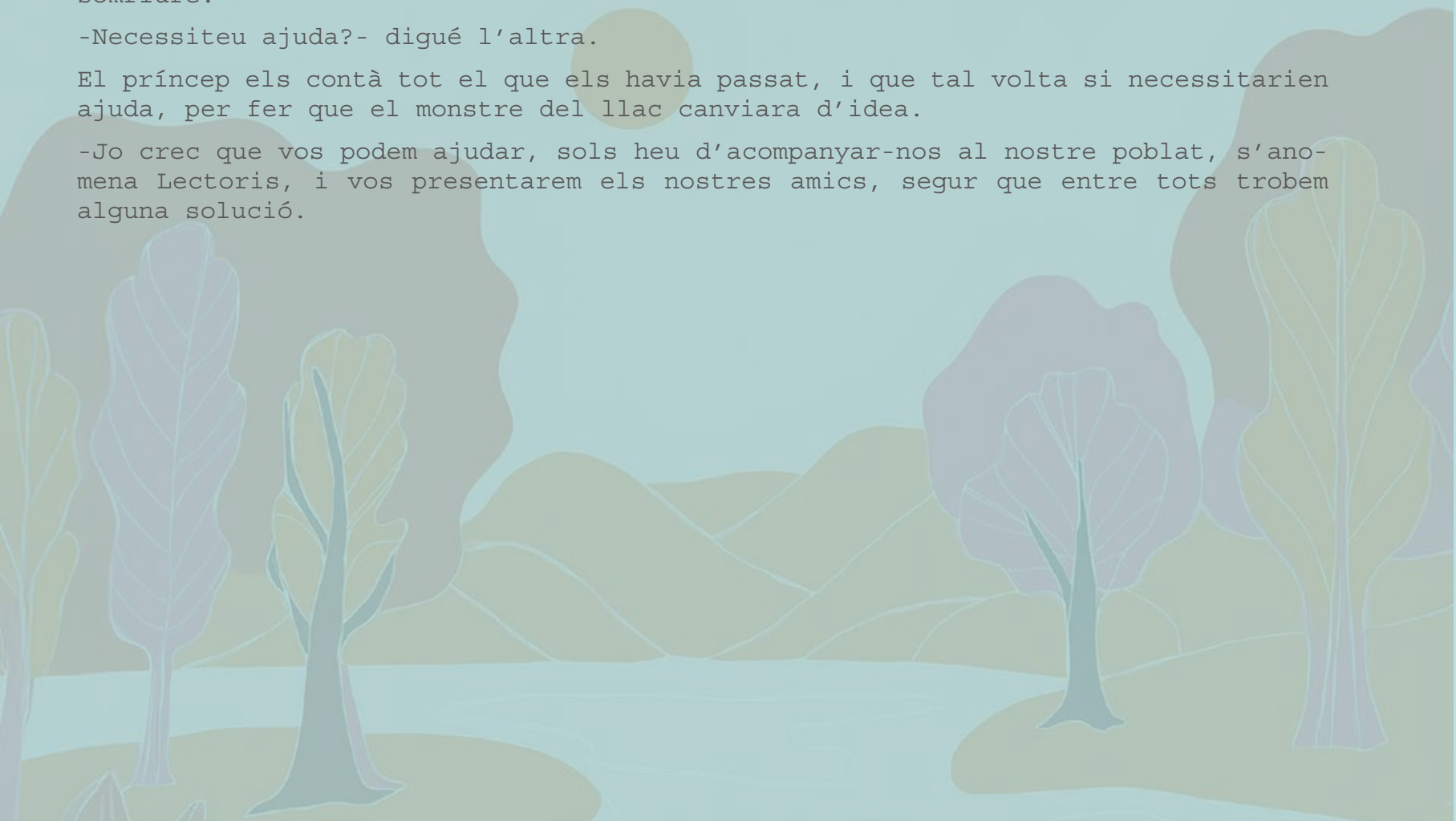
La princesa es va quedar amb la paraula a la boca en vore aparéixer pel bosc dos criatures màgiques.

-Hola, qui sou vosaltres? Què feu ací?- va dir una de les dos criatures amb un somriure.

-Necessiteu ajuda?- digué l'altra.

El príncep els contà tot el que els havia passat, i que tal volta si necessitarien ajuda, per fer que el monstre del llac canviara d'idea.

-Jo crec que vos podem ajudar, sols heu d'acompanyar-nos al nostre poblat, s'anomena Lectoris, i vos presentarem els nostres amics, segur que entre tots trobem alguna solució.

El príncep i la princesa es van alçar amb molta energia, i van seguir les criatures pel bosc.

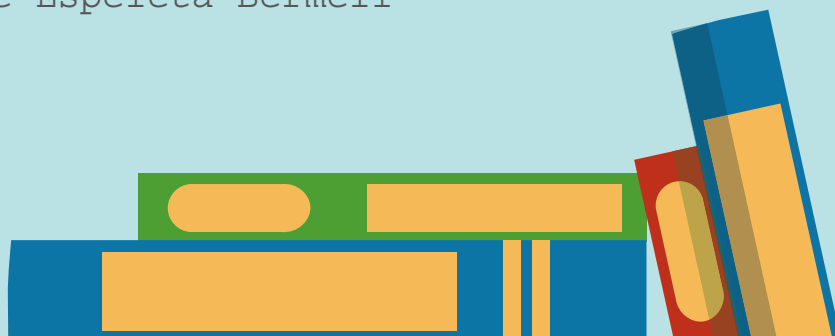
Quan arribaren al poblat es quedaren meravellats. Els arbres eren escales que conduïen a prestatgeries plenes de llibres que prenien vida cada vegada que algú es parava a llegir-los. La gent era feliç perquè al poble regnava la creativitat i la imaginació, que es transmetia de pares a fills, és més, els xiquets i xiquetes del poble sempre anaven en un llibre baix el braç i en arribar, la princesa i el príncep, isqueren ràpids a saludar-los.

Llistat de falleres i fallers infantils

Àngela Alemany Sánchez
Lola Alemany Sánchez
Lucía Alievi Mil
Valeria Andrés Gordillo
Alejandra Andreu Carratalá
María Andreu Carratalá
Pablo Andreu Carratalá
Jaume Benavent Segura
Pau Antoni Benavent Segura
Guillem Calatayud Ortiz
Pau Calatayud Ortiz
Marc Camacho Andreu
Neus Camacho Andreu
Àngel Cantero Ruiz
Candela Cantero Ruiz
Daniel Cebrián García
Roser Cebrián García
Marina Cervera Cervera
María Company Soto
Pepe Company Soto
Mario Contreras Piles
Pablo Coronado Furió
Laia Encinas Martínez
Enrique Espeleta Bermell

Francesc Farga Gómez
Mara Farga Gómez
Elena Fuentes Tortosa
Elena García Andreu
Mireia García Chuliá
Adrià Gomar Vilanova
Carolina Gomar Vilanova
Amparo González Sahuquillo
Pablo Holgado Fernández
María Huerta Barchina
Sofía Huerta Barchin
José Ibáñez Moragón
Vicent Ibáñez Moragón
Adrià Llopis Ariza
Claudia Llopis Ariza
Eloy Llopis Ariza
Anna Magliano Porcar
Giulia Magliano Porcar
Anna Manzano Benavent
Ezequiel Martín Andreu
Aria Martínez Carmona
Leo Martínez Carrascosa
Marc Martínez Carrascosa

Adriana Martínez Díaz
Rodrigo Martínez Perales
Álvaro Medina Punzano
Sergio Medina Punzano
Alejandra Montesinos Miquel
Álvaro Muñoz García
Borja Muñoz García
Carla Navarro Llopis
Eva María Nicarel
Tudor Alexandru Nicarel
Celia Ortí Márquez
Aria Palao Blanco
Carmen Palop Serrano
Inés Palop Serrano
Julio Manuel Palop Serrano
Nacho Pérez Company
Pepe Pérez Company
Ian Pérez Romero
Lua Pérez Romero
Martín Peris Faya
Daniel Puerta Mora
Chloe Puig García
Ramón Quilis Mil

Blanca Rabadán Oria de Rueda
Inés Rabadán Oria de Rueda
Carla Requejo Izquierdo
Amparo Requena Cases
Anna Requena García
Emma Requena García
Sandra Rubio Rodríguez
Cayetana Ruiz Requena
Mateo Ruiz Requena
Enzo Sanfelix Serrano
Sergio Sevilla Sánchez
Carmen Solana Pacheco
Martín Solana Pacheco
Victoria Vilanova Calvo
Marc Vilanova Silla
Antonio Vilanova Tortosa
Mireia Vilanova Tortosa
Martina Viñes Gascón
Ruth Viñes Gascón

En vore tots els xiquets i xiquetes donant-los la benvinguda, una estranya familiaritat de conèixer-los de sempre va córrer per dins d'ells, però com coneixen tanta gent no van donar-li més importància, al temps que un d'ells va dir.

-Aquest és el lloc on vivim, i el nostre lema és: "Si la solució al teu problema vols trobar, en un llibre l'has de buscar".

El príncep i la princesa es miraren bocabadats, i preguntaren:

- I com sabem en quin arbre hem de buscar el llibre que ens donara la solució?

-Hem d'anar a l'arbre de la plaça principal, li contem que nos ha passat, i ens dirà en quin arbre busquem el llibre.

Així, anaren tots junts a la plaça per a contar-li el que els havia passat. Quan l'arbre els va respondre on tenien que buscar, es van dirigir en cap allà.

-L'arbre ha dit que el llibre s'anomena "Com tractar amb un monstre"- digué la princesa.

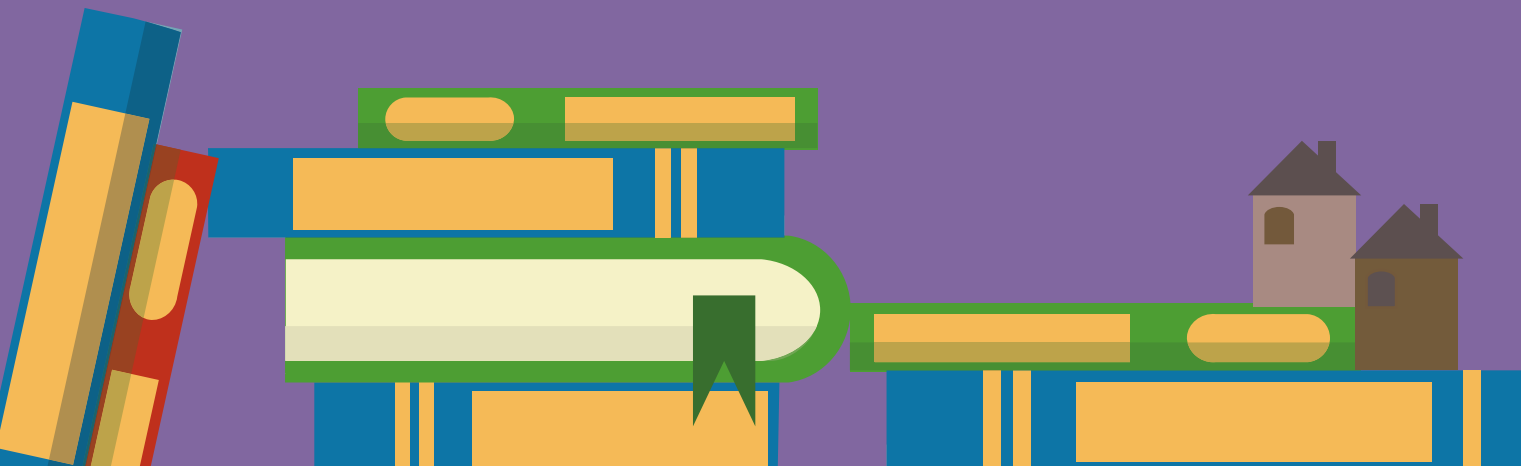
-Ja el tinc, ja el tinc- esclatà entusiasmada una criatura.

-I què diu?- preguntà altre amic.

-Vaig a llegir el que posa en la pàgina de tractar amb un monstre enfadat: "si voleu fer que un monstre enfadat canvie d'opinió respecte a un tema, sols teniu que explicar-li els beneficis i perquè no fa mal a ningú. A més, hebreu de donar-li exemples.

-Tinc una idea! Cadascun de nosaltres agafarà el seu llibre preferit, i al voltant del llac intentarem convèncer-lo que llegir no és gens dolent. A més, llegirem un fragment del nostre llibre perquè veja que hi ha varietat i pot triar el que preferisca- explicà la criatura màgica.

A tots els va semblar un pla excel·lent i començaren a buscar la resta de les criatures màgiques, agafaren els llibres i anaren cap al llac.

Una volta estaven tots reunits al seu voltant, començaren a llegir per torns, un darrere d'un altre. Encara que el monstre al principi estava boig d'ira, i creava ones per espantar-los, poc a poc va quedar captivat per les diferents històries que estaven narrant, fins que finalment les ones varen desaparèixer. El monstre s'adonà que llegint podia traslladar-se a diferents llocs i viure moltes aventures.

Una vegada havien convençut al monstre dels beneficis de la lectura, tocava regressar a casa. Primer, varen acompanyar els habitants al poblat, on la princesa i el príncep els van prometre que tornarien sovint per llegir tots junts, i només els demanaren un últim favor.

-Podeu indicar-nos el camí de tornada?

-Després d'aquests arbres aneu tot recte- contestaren.

-Moltes gràcies i fins prompte!- es varen acomiadar els dos amics dient adéu amb la mà.

-I conte contat, conte acabat- digué Vicent tancant el llibre. Quan alçà el cap, s'adonà que junt a ell, Emma, Anna i José, s'havien assegut més xiquets de la falla.

-M'ha encantat el llibre, m'he vist reflectida en la princesa. Tenia un aspecte físic semblant al meu i li agradava ballar, vore el futbol, llegir...- digué Emma.

-Jo també. El príncep era respectuós i enginyós com jo, a més d'esportista. Però quan he llegit la part on creuaven el llac amb la canoa, imaginava que era jo amb el meu kayak- afirmà Vicent.

-A nosaltres ens ha semblat una aventura plena d'emocions. Les criatures màgiques eren uns fidels ajudants que acompanyaven la princesa i el príncep en les seues aventures, i nosaltres us acompanyarem en aquesta aventura que no ha fet més que començar- explicaren José i Anna en referencia també als xiquets de la falla.

-Doncs si, hui tots hem comprovat que la lectura fomenta la imaginació i la creativitat, desenrotlla les nostres capacitats intel·lectuals, enfortix la concentració i millora l'estat d'ànim; a més hem explorat mons nous i personatges fascinants- digué Emma.

-També, compartir històries ha enfortir amistats i ha creat moments especials entre els monstres, la princesa, el príncep i les criatures.

De la mateixa manera que les vivències que viurem enguany enfortiran els llaços d'amistat entre tots els membres de la comissió de la nostra falla de L'Ermita-explicà Vicent amb un somriure.

Encara no havia tancat Vicent el llibre, al casal es van apagar totes les llums, i el mostre del llac al que no li agradava llegir va entrar per al porta amb un regal per a Emma i Vicent.

-Vos estranya tornar-me a vore'm, i més ací al vostre casal, veritat? Sol volia agrair-vos la vostra lliçó, la lectura m'està fent el mostre més feliç del món. M'he convertit en un autèntic devora llibres i gràcies a ells, i a vosaltres, per fer-me vore la importància de llegir un bon lliure, no pare de viatjar, de conèixer nova get, nous països, noves festes... Una meravellosa idea la de portar tots els xiquets i xiquetes del poble a llegir al llac. Des d'aquell moment el llac i jo no som els mateixos. I com he llegit en algun llibre, que "és de ben nascut ser agraït", vos he portat un xicotet regal.

En eixe moment es varen obrir totes les llums del casal, mentre el monstre del llac, que havia canviat el seu nom i ara es deia "Lector", gràcies a la seua nova afició, va traure una preciosa maqueta d'una falleta infantil, on l'escena principal eren Emma i Vicent asseguts a un sofà amb un llibre en les mans", i ell mateixa darrere els dos menuts, acaronent-los i convidant-los a llegir i viatjar amb ell. I tota la part de darrere de moment estaria en blanc, perquè es completaria amb les aventures que anaven a viure junts.

Emma i Vicent, mirant-se no sabien que dir. La vesprada estava tenint un final inesperat, com en el millors dels llibres de ficció, o de realitat, com este.

-Espere que vos haja agradat la meua sorpresa. Els llibres han canviat la meua vida, i pel que he llegit sé que este any que aneu a viure, les falles van a canviar la vostra - va dir el mostre Lector.

-Es una sorpresa meravellosa Lector - va dir Emma mentre s'apropava al monstre per donar-li un fort bes d'agraïment.

-Moltíssimes gràcies Lector - va dir Vicent, mentre s'ajuntava a Lector i Emma per fondre's en una abraçada a tres més que emotiva.

Després de compartir tantes emocions, Lector, els va dir:

-Sols em falta un detall, per al que necessite la vostra ajuda. He estat donant-li moltes voltes per saber quin lema li podríem posar a la falleta, i no m'he decidit per cap d'ells - va dir Lector.

Encara no havia acabat de parlar, quan Emma i Vicent, van dir al mateix temps "Lectoris", ens agradaria que la falleta que ens has regalat i que anem a viure junts porte el nom de "Lectoris", sempre que a tu t'agrade, clar.

-M'agrada, si. M'agrada molt. No sé com no se m'havia ocorregut abans, mira que les coses senzilles moltes vegades les tenim al nostre costat i no ens adonem. No es parle més, "Lectoris", serà el nom de la falleta de la falla Ramón y Cajal de Torrent per a l'any 2025, i a més, m'ha dit un pardalet que la va a fer la pròpia comissió. Jo no me l'ha vaig a perdre, i al mes de març tornaré a fer-vos una visita presencial, perquè en la imaginació vaig a estar junt a Emma i Vicent cada dia del seu regnat. M'acompanyeu a crear el nostre "Lectoris" particular? - va dir Lector mentre tornava a acaronar a Emma i Vicent.

Lectoris

Artista: La comissió

Falla infantil 2025

Amb un llibre entre les mans

Asseguts en un màgic sofà
molt lluny d'un món de descans,
trobem Vicent i Emma
amb un vell llibre entre les mans.

En obrir el primer full
coneixen al monstre "Lector",
que als dos menuts acull
amb un somriure protector.

Vingueu amb mi, no tingueu por
a un món de llum i diversió,
fantasia, somnis, i color,
on dels llibre brolla il·lusió.

"Lector" els menuts acarona
convidant-los a viatjar
a un lloc que a ell li apassiona
i que els vol regalar.

Acomodats en els seus braços
comencen els tres a volar
i en uns minuts escassos
arriben a la seua llar.

Un viatge que els sap a poc
quan toquen terra emocionats
descobrint un màgic lloc
on els llibres són sagrats.

Lectoris

Els llibres són l'essència,
el cor i l'ànima d'una ciutat,
una envejable herència
dels volguts avantpassats.

Els carrers són pàgines vives,
amb tinta en torres dibuixades,
les lletres ornem encantades
places radiants i festives.

Cada racó és una aventura
de personatges de ficció
com cavallers amb armadura
muntant un exèrcit de dragons.

Naus i coets espacials
dibuixen al cel un futur
sense barreres ni murs
en relats bells i immortals.

Fulls que reviu històries
de lluites i furs medievals,
que amb derrotes i victòries
s'ho passen fenomenal.

Passejant per la ciutat
ells poden elegir
el llibre més estimat
que els fa riure i divertir.

Cada llibre és un viatge
de la mà de la imaginació,
convertint-se en personatges
de faula, màgia i ficció.

Emma és una dolça princesa,
i Vicent un pirata valerós
junts naveguen amb destresa
buscant un tresor misteriós.

De sobte són dos lleons
disfrutant de la natura
vivint una valenta aventura
envoltats de mil emocions.

Entre lletres, jocs i diversió,
poc a poc arriba la nit
i els menuts escolten un crit
que els va causar molta impressió.

I mirant els ulls de "Lector"
van trobar l'explicació,
eren ulls de por, de temor,
de ràbia i preocupació.

Unes estranyes criatures

"Lector" els conta que al caure la nit,
Lectoris tremola, la llum s'apaga,
la lluna trista plora i vaga,
la seua vida no té sentit.

Els llibres màgics ara són blancs,
les lletres deixen de ballar,
els colors s'estan eclipsant
mentre el negre comença a brillar.

La ciutat queda sumida
baix una boira immensa
que es va emportant la vida
d'una Lectoris indefensa.

I és en la foscor de la nit
quan unes tenebres criatures
fent dolentes travessures
tenen el poble atemorit.

Són malvades, perilloses,
perquè no saben llegir,
malicioses i envejoses
sols saben que destruir.

El seu principal objectiu
és nostre millor tresor
no deixar cap llibre viu
i esborrar el seu record.

Anem darrere d'aquells murs
que vos els vaig a presentar,
tranquils, que estarem segur,
perquè allí no ens van a trobar.

Aniquilector

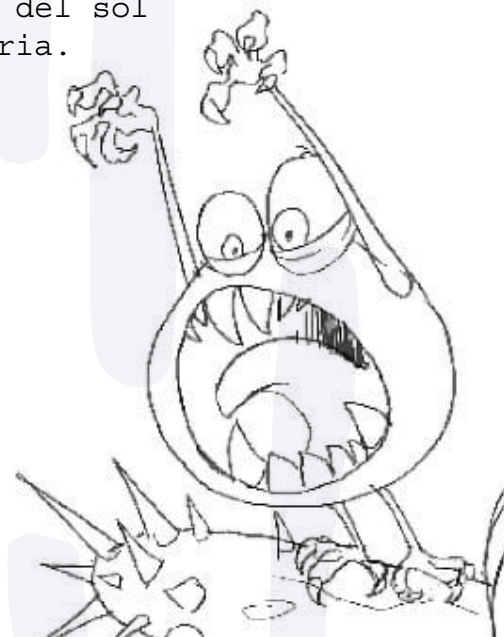
Mireu, mireu, arriba el seu cap,
un pervers aniquilector,
un mesquí destructor
que vol fer caure este regnat.

Són amants de l'obscuritat,
amb un esperit envellit
volen esborrar els escrits
que lloen la felicitat.

Amb urpes negres tallen fulls,
devoren lletres amb gran ràbia,
i el seu major motiu d'orgull
és tancar-me en una gàbia.

Els lectors som l'aliment
per mantindre's en vida,
sense escoltar nostres laments
estan guanyant la partida.

Desperta esperem que el dia
recupere el seu esplendor
i amb l'eixida i llum del sol
pugem recobrar l'alegria.

Glutenescriptor

Amagueu-vos, no vos mogueu,
que allí està Glutenescriptor,
de color blanc com la neu,
de cor negre com la foscor.

Un monstre estrany, d'ombra allargada
de cara lletja i boca immensa,
amb fam de lletra i set intensa,
i ment infame i malvada.

Cap llibre a ell no se li escapa,
ni pergamins ni nous papers,
i sigil·losament atrapa
escriptors que fa presoners.

Perquè el seu plat principal
són autors i novel·listes,
deixant orfes protagonistes,
com si escriure fóra un mal.

I així camina eternament
devorant històries i rondalles,
deixant pàgines callades,
fins que el dia és fa present.

Retalobrax

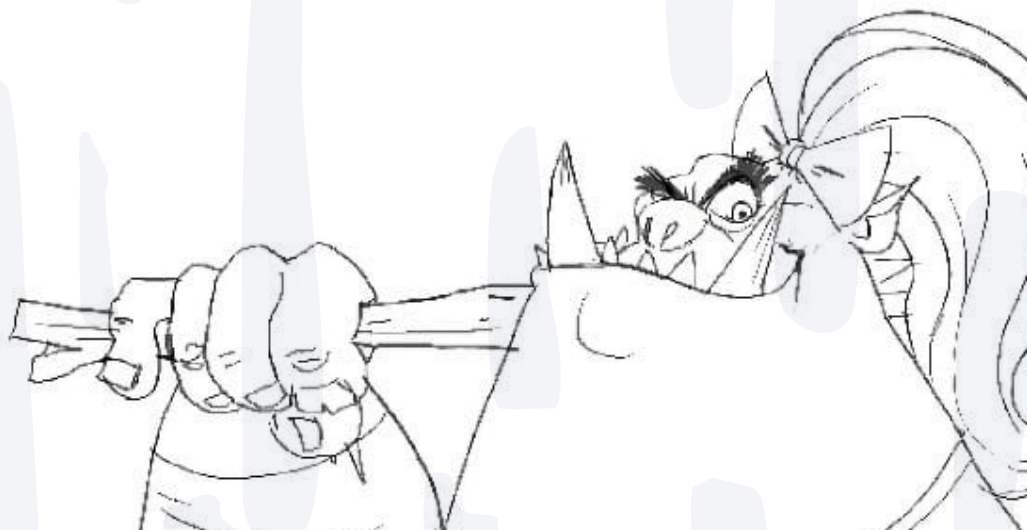
Darrere una estrella fugaç
fa la seua aparició
un bergant Retalobrax
invocant a la destrucció.

El seu crit esborra paraules
deixant els llibres en blanc,
llançant històries i faules
al fons d'un vell barranc.

La seua veu eixordadora
és una arma molt letal,
perquè els relats devora
deixant-los sense final.

Quan Retalobrax calla un poc,
la tinta veu l'esperança,
però a l'instant el crit avança,
i el relat mor en el foc.

Encara sort que no és etern
i amb la llum de l'alba s'amaga,
lliurant-se a la fi de la plaga
i eixint corrent de l'infern.

Libratorax

Veloç com una au rapaç
Libratorax entra en escena
mostrant al món que és capaç
de regalar tristor i pena.

Perquè té molt clar esta criatura
que un món serà vençut
quan deixes els més menuts
sense el plaer de la lectura.

Quatre braços que el fan infal·lible
per fer-se amb la seua captura,
deixant plorant d'amargura
el menut a qui li furta el llibre.

En un fet de gran crueltat
entremescla els seus fulls
fent del llibre un greu embrull
sense sentit ni cap trellat.

Després de tant d'exercici
ell acaba rebenat,
posant fi a este suplici
en dormir-se extenuat.

Guardallum

Esteu atents que qui aplega
pot ser la nostra salvació
és un monstre que ens ofega
però té molta indecisió.

Ell és clau i molt valorat
perquè és qui apaga la llum,
i entre la boira i el fum
deixa obscura la ciutat.

I a partir d'eixe moment
les foribundes criatures
envaeixen el firmament
esborrant les escriptures.

Jo el tinc molt observat
i ell no és tan dolent,
però el tenen molt espantat
i els segueix la corrent.

Si encén la llum amb coratge,
les ombres tindran que fugir
i el poble viurà sense ultratge
tornant els llibre a lluir.

La Dragona de l'oblit

Arrancant de tall l'esperança
de tornar a ser feliç
la dragona trenca l'encís
i a més clama venjança.

D'ales immenses i urpes dures,
no tolera la traïció
i crida les seues criatures
per donar-los una lliçó.

Lectoris vol deixar seca
atacant sense pietat
destruint la biblioteca
que és el cor de la ciutat.

Aniquilector alça l'espasa
invocant a una victòria
que deixi sense memòria
a tot el poble que arrasa.

Libratorax encén la torxa
amb el foc més destructor
dirigint-se lleuger a la porta
del temple del bon lector.

Emma i Vicent expectants
no saben molt bé què fer,
de sobte escolten infants
llegint llibres al carrer.

Els Custodis de Lectoris

Un exercit de joves i menuts
caminen llegint a la batalla
agafant llibrets com escuts
antiga tècnica que mai falla.

Amb la lectura com a espasa
defensen la seua ciutat
ni foc ni urpes del passat
els poden tirar de casa.

Les paraules són sagrades
i els llibres la seua vida,
junts fan un gest de crida
amb les veus entrelaçades.

Les criatures són atrapades
entre paraules inofensives,
però que són recitades
per ànimes castes i vives.

La Dragona és la primera
que escapa i ix corrent,
i en eixe mateix moment
Guardallum encén la foguera.

La nit es converteix en dia,
la foscor en claredat,
la lluita en harmonia
i la por en felicitat.

Els monstres són capturats
i portats a la presó
on són durament castigats
a aprendre una nova afició.

La victòria de Lectoris

Lectoris brilla amb nova llum,
torna la màgia a cada estança,
recuperant el goig i l'esperança
que impregna el poble de perfum.

Els llibres regnen pels carrers,
contes i versos són tresors,
sognis d'històries i colors
omplin de vida a l'univers.

Les criatures empresonades,
prompte eixiran de la foscor
perquè aprenen amb amor
a llegir pàgines encantades.

De la mà de la lectura,
descobreixen mons de bondat,
signant tots la conjura
d'oblidar per sempre la maldat.

Emma i Vicent ixen
del seu segur amagatall
galopant a lloms d'un cavall
a la festa triomfal s'uneixen.

Celebren junts la victòria
de l'exèrcit de lectors,
amb lletres plenes de glòria
i llibres que arriben al cor.

Lectoris torna a somriure
convidant el món a llegir,
endinsar-se dins d'un llibre
que és un món per descobrir.

Emma li diu a Vicent
que ja és hora de tornar
dient-li que vol portar
està il·lusió a Torrent.

Lector que els ha escoltat
no dubta en regalar
el llibre màgic i encantat
que a Torrent farà brillar.

Mesclant somriures i tristor
Emma i Vicent s'acomiaden
de "Lector" i el seu tresor
que a Torrent els acompanyen.

Perquè "Lector" els ha assegurat
que al mes de març a Torrent
"Lectoris" serà plantat
per ensenyar-li-ho a la gent.

Així amics, que ja ho teniu clar,
a "Lector", Emma i Vicent,
els teniu que acompanyar
quan estiguen a març a Torrent!!!!

I així és com va nàixer el nostre "Lectoris" particular, el "Lectoris" de la comissió infantil de la nostra falla per a l'any 2025, però no oblideu mai que a la nostra ment cadascun de nosaltres tenim el nostre "Lectoris" particular que ens va mostrar que de la mà dels llibres, el camí de la diversió i felicitat està molt més a prop.

Per acabar este raconet del llibret i que pugueu deixar en ell el "Lectoris" que teniu al vostre cap, al mes de març de l'any 2025, vos convidem a que plasmeu en estos fulls el vostre "Lectoris" particular, la ciutat dels vostres somnis on esteu visquen la millor de les aventures, i feu d'este llibret el vostre llibret, fruit de la vostra imaginació.

**Molt bona lectura
i millor aventura!!!**

Lectoris de _____